

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

mamma

December 2020 | Číslo 43

*Takého človeka má
niekto nasledovať?*

Nasleduj Ježiša, pretože Ho miluješ

*Príď, ó nečakaný
Ježiš*

Nech spojka „ale“ zmení tvoju situáciu

Prišiel Boží Syn na zem

Vianoce. Čo je to? Ako to vysvetliť niekomu, kto o tom ešte nepočul? Sú to prázdniny, darčeky, dedo mráz, stromček, ozdoby, rôzne dobroty, rodinné pohodlie alebo je to možno o Ježišovi, Božom synovi, ktorý prišiel na svet v maštali a zdieľal izbu so zvieratkami? Nemal tam pohodlnú posteľku, ani teplo mu tam nebolo, ani pekne tam nevoňalo v obkolesení zvierat.

Prišiel Boží Syn na zem, obliekol si telo. Čo mi to pripomína? Pripomína mi môj hriech. Boh si obliekol telo, aby ho bolelo, keď ho budú zabíjať. Bolel ho môj hriech. Ó, Bože, tak veľmi ma miluješ a tak veľmi si trpel kvôli mne. Prišiel si medzi nás, aby si nás zachránil. Prišiel si zaplatiť cenu, takú drahú cenu. Nebolo nikoho, kto to mohol vykonať.

Prišiel si na zem, aby si zomrel za môj hriech. Čím som si to zaslúžila? Stala sa mi milosť. Ďakujem, Pane, že si ma povolal k sebe, že si ma očistil, že si mi ukázal cestu k Tebe. Ďakujem, že si zlomil putá, ktorými som bola zviazaná. Ďakujem za milosť, ktorú si mi dal. Nezaslúžila som si to, ale tak veľmi si ma miloval.

Natália Hansmanová

Editoriál

Vážení čitatelia,

vošli sme do zvláštného obdobia v roku. Je toto obdobie, v ktorom sa celý svet snaží nájsť svetlo nádeje a pokoja. Avšak mnohí sú bezradní, lebo žijeme v temnej dobe, v ktorej počujeme neprajné zvesti, v ktorej mnohí bojujú o zdravie a o život. V krátkom období prípravy tohto čísla nás opustili dvaja hrdinovia viery, vedúci lokálnych zborov v Hložanoch a v Padine. Lúči sa s nimi rodina a pastva cirkvi. Ako s prispievateľmi, lúči sa aj redakcia časopisu. No práve v takom ťažkom období je dôležitejšie, než kedykoľvek predtým, obrátiť svoj zrak na Knieža pokoja. Každoročne si pripomíname Jeho narodenie. On bol a je svetlom sveta, On priniesol nádej a ponúka ju každému.

I teraz si pripomeňme príchod Pána z neba, ktorý vzal na seba

telo, aby sa stal podobný nám. Bola to zvláštna udalosť vtedy a je zvláštna až podnes. Predsa, Pán Ježiš nezostal malým dieťaťom, ale rástol pred Bohom a ľuďmi a vyrástol v najväčšieho učiteľa všetkých čias. Slúžil svojmu národu a dobre robil každému, kto sa po ňom s vierou vystrel. A keď službu zakončil, položil svoj život. Narodil sa, aby zomrel. Zmysel Jeho narodenia sa naplňuje zmyslom Jeho smrti. A nielen smrti, ale aj zmŕtvychvstania. On je Pánom života i smrti, Pánom živých i mŕtvych. Položme svoju nádej v Neho. Naše Vianoce nadobudnú úplný zmysel vtedy, keď sa stredobodom nášho života stane Pán Ježiš. On je ten sľúbený Mesiáš a môže sa stať naším Spasiteľom a Pánom už dnes. Pripravme Mu miesto, aby nezostal vonku alebo niekde v maštali. Prijmeme Ho do svojho domu, do svojej rodiny, do svojho srdca.

Redakcia časopisu Manna pre Vás pripravila darčkové menovky s posolstvami lásky, pokoja a nádeje, ktoré môžete venovať svojim blíznym alebo niekomu, kto potrebuje počuť túto radostnú správu. Všetkým čitateľom prajeme požehnané Vianoce!

Jana Záhorcová
Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová
Technický redaktori:
Vladimír Struhár, Alen Kačanski
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červeni,
Vladislav Širka, Vladimír Struhár,
Anna Pintírová, Pavel Mamojka, Dan Tomášik,
Martin Širka ml., Dávid Mamojka,
Robert Mamojka, Kristína Mamojková,
Jana Záhorcová, Tatiana Valová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
December 2020.
www.manna.org.rs

Takého človeka má niekto nasledovať?	3
Už nežijem viac ja	5
Stačí ti Kristov odev?	7
Jehova Jireh čaká na teba na tvojom vrchu obetovania	9
Ale On chcel byť Spasiteľ sveta... ..	12
Vďaka Bohu za uzdravenie a ochranu	13

Nech spojka „ale“ zmení tvoju situáciu	14
Môj zbor - moja rodina	15
Zapoj sa aj ty do Biblickej školy	17
Viem, komu som uveril	18
Naozaj nevieš?	19
Príd', ó nečakaný Ježiš	21

TAKÉHO ČLOVEKA MÁ NIEKTO NASLEDOVAŤ?

Nasleduj Ježiša, pretože Ho miluješ

Pán Ježiš Kristus je najzvláštnejší vodca. Viedol na spôsob, akým nie mnohí vedú, a predsa, stal sa najväčším vodcom na svete. Nebol krásny, nebol bohatý, nebol zo známej rodiny, a predsa, stal sa najväčším vodcom na svete. Narodil sa tak, ako by si to nikto neprial. Narodil sa v maštali, kde je nepríjemný pach a všetko nehygienické. Nemal miesto nikde a nikto si ho nevšimol. Jeho matka počala zo Svätého Ducha, čo v ľuďoch vyvolalo ďalšiu nedôveru Ho nasledovať. Otec mu nebol nejaký zvláštny kňaz ani kráľ. Povedali by sme si, že bol priemerný človek alebo aj podpriemerný v očiach ľudí.

Takého človeka, aby niekto nasledoval?

Keď si volil učeníkov, vyvolil si takých, o ktorých by sme možno povedali, že nemajú potenciál byť zvláštni apoštolovia. Jeden vyberal daň, iní boli rybári, jeden bol zelót, ktorý by bol rád, aby zvrhol rímsku vládu; vyvolil si aj takých, ktorí sa hádali kto je väčší, kto má právo niekde sedieť. Radšej mal

odísť na nejakú známu fakultu a tu si vyvolať takých, ktorí sa vyznajú do ekonómie, do financií a do vodcovstva, ale On si vyvolil takých, akých by si väčšina nevyvolila. Nevedel si vyvolať tak, ako by sme si my vyvolili.

Takého človeka má niekto nasledovať?

Zomrel smrťou, akou zomierali najhorší - kríž. Zlodeji tak zomierali. Keď by Ho v dnešnej dobe zabil, položili by ho na elektrickú stoličku alebo vstúpili mu jed. Apoštolovia nám píšu, že sa nehanbia za spôsob, akým zomrel. Dnes by hovorili, že sa nehanbia hlásať Krista zabitého na elektrickej stoličke, hoci je to pre ľudí bláznovstvo. Nechcem zneuctiť Krista a Jeho obeť, iba nám chcem priblížiť, aký to dojem nechalo na ľuďoch, keď niekto hovoril, že je nasledovník takého vodcu, ktorý sa narodil tam, kde by sa nikto nechcel narodiť. Vybral si nasledovníkov, akých si dnes nikto nevyberá (Pavel apoštol to nazval „Nie veľa múdrych“). Zomrel smrťou, akou bolo hanba zomrieť.

ON UČINÍ VEĽKÉ VECI V ŽIVOTOCH TÝCH, KTORÍ HO NASLEDUJÚ Z LÁSKY.

Takého človeka má niekto nasledovať?

Pán Ježiš Kristus bol (a je) taký vodca, ktorý neočakával, aby Ho ľudia nasledovali preto, že sa narodil na nejakom zvláštnom mieste a v zvláštnej rodine, ani preto, že sa priateli so svetoznámymi vodcami. Takého človeka, ktorý sa narodil ako Kristus, ktorý trpel ako trpel Kristus, ktorý mal učeníkov akých mal Kristus a ktorý na pohľad nebol zvláštny - takého niekto nasleduje iba preto, že Ho miluje. Pre nič iné. Tak často hovorieval a verím, že ešte hovorí „Ak ma milujete, ostríhajte moje prikázania“.

Nenasledujme Ho preto, že môže konať divy. Nie iba pre spasenie. Nie preto, že má moc. Nasleduj Ho, pretože Ho miluješ. Áno, On učiní veľké veci v životoch tých, ktorí Ho nasledujú, ale nie pre tých, ktorí Ho nasledujú pre tie veľké veci, ale ktorí Ho nasledujú z lásky.

Peter, miluješ ma? Pane, Ty vieš...

Dan Tomášik

*Pán Ježiš Kristus bol (a je)
taký vodca, ktorý neočakával,
aby Ho ľudia nasledovali
preto, že sa narodil na
nejakom zvláštnom mieste
a v zvláštnnej rodine.*

Už nežijem viac ja

*Ked' je menšie tvoje „ja“, vtedy je
Boh väčší v tvojom živote*

Boh má záľubu v pokore aj v poníženosti. Zavrhol každú pýchu a vysokomyseľnosť. Jeho slovo hovorí: „...*Boh sa pyšnim protiví, ale pokorným dáva milosť*“ (1. Pet. 5:5).

V dejinách Izraela mnohí kráľovia boli vysokomyseľní a tiež mali mnoho chýb a hriechov, najmä keď sa klaňali cudzím bohom. Dávid mal hriechy, no vedel sa pokoriť, natoľko sa ponížiť, že znovu získal Božiu priazeň. No Dávid sa nikdy neklaňal cudzím bohom.

Keď sa kráľovi Babylona pozdvihlo

srdce, pripisoval si všetky zásluhy, vyplnil svojim „ja“ celý Babylon. Boh ho ponížil až po úroveň zvierat a pásol trávu, až pokým si uvedomil a vyznával, že Boh je najvyšší a všetkým spravuje. Vtedy bol znovu vrátený medzi ľuďmi.

Taktiež farizeji sa považovali za vyšších od ľudí z národa. No nikdy nepoznali toho, ktorý je Knieža života. Bol medzi nimi, no nikdy ho neprijali: „...*lebo keby boli poznali, neboli by Pána slávy ukrižovali*“ (1. Kor. 2:8).

Z druhej strany, Lukáš nám opisuje stotníka, ktorého sluha onemocnel. On prosil Pána, aby prišiel a uzdravil ho. Starší Izraelovi, ktorí prišli k Ježišovi, prosili Pána a hovorili o stotníkovi: On miluje náš národ. Synagógu nám on vystaval. Je toho hodný, aby si splnil jeho prosbu. Pán ide do stotníkovho domu, ale stotník odkazuje: Nie som hodný, aby si vošiel pod moju strechu, ale ty môžeš rozkázať svojim slovom a stane sa! Ja keď rozkazujem mojim vojakom, oni

Boh má záľubu v pokore aj v poníženosti. Zavrhol každú pýchu a vysokomyselnosť.

učinia ako im bolo povedané. Tým ho vyznal, že je on zvrchovaný Pán. Ľudia vraveli, že je ten hodný, ktorému Pán vykoná. A on hovoril: Ja nie som hodný. Čím viac sa ponížoval, tým bola v ňom známosť o Bohu väčšia. Bol pohan, ale Boh sa zjaví tým, ktorých srdce je cele

obrátené k Nemu. Pán Ježiš vyhlásil: Ani v Izraelovi som nenašiel takej veľkej viery.

V živote apoštola Pavla sa stávali veľké zmeny, ktoré ho ponížovali. Pavlovo meno znamená „Malý“. No v živote Pavlovom bol veľký Pán Ježiš Kristus. On bol Pavlovi všetko. Ako Pavel o ňom píše: „...ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha, i spravodlivosťou i posvätením i vykúpením“ (1. Kor. 1:30). No Pavel nezostáva na tom, ale sa stotožňuje so smrťou svojho Pána: „S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa“ (Gal. 2:20). Pavlovo „ja“ zomrelo a jeho život vyplnil Pán Ježiš Kristus.

Boh i dnes potrebuje takých sluhov. Kráľovstvo Božie hľadá takých pracovníkov, aby zrýchlili prácu a priviedli ju ku koncu, prv než sa zatvorí Kniha vekov. Pánov odkaz ešte stále platí: Modlite sa, aby Pán vyslal robotníkov do svojej žatvy!

Ján Mamojka

Stačí ti Kristov

Odídime vo svojej myšlienke do prvej knihy Mojžišovej a pokúsme sa predstaviť si alebo porovnať stvorenstvo, čie stváranie a utvorenie je opísané v tejto knihe, s jedným telom. Všetko je od Boha, všetko je v Bohu. Po páde alebo po prvom hriechu, človek sa oddeľuje a stáva sa cudzím v tele Božieho stvorenstva, stáva sa nepriateľ hada čiže satana a padlých anjelov („*A položíš nepriateľstvo medzi tebou a medzi ženou, medzi tvojím semenom a medzi jej semenom...*“ – 1. Moj. 3:15), býva rozdelený v sebe („*Potom ešte povedal žene: ...a tvoja túžba sa poniesie k tvojmu mužovi, a on bude panovať nad tebou*“ – 1. Moj. 3:17), a býva oddelený od prírody, ktorá reaguje na neho, ako čo imunitný systém reaguje na cudzie teleso, akoby ho odmieta a dáva mu trnie a bodliach (1. Moj. 3:18), a býva vyhnaný od Boha z Božej prítomnosti (1. Moj. 3:22). Adam zostáva sám, no nie bez spojenca. Všimnime si však reakciu ľudí na ich hriech. Biblia nám hovorí, že sa oči Adama a Evy otvorili a „...poznali, že sú nahí. A naviažuc fíkového listia spravili si zásteru.“ (1. Moj. 3:7). Človek mal potrebu predošlý stav harmónie a prebývania s Bohom napraviť tým, že niečo k sebe alebo na seba pridá. Bol to prvý pokus človeka byť dostatočný sám sebe, bez Boha, bolo to zrodienie toho, čo Biblia nazýva „svet“.

Padlý človek si aj dnes chce „na seba niečo dať“ alebo pridať niečo k svojej bytosti, čo utvorí alebo čo ho vráti do toho stavu, v

akom bol, keď bol s Bohom. Chce pohodlie, šťastie, kontrolu nad prírodou, bezpečie, moc... Za tým účelom stavia mestá, domy, skúma prírodu, nadobúda majetok, známosť, vynálezy, pokúša sa byť dostatočný sebe bez Boha. Sľubuje si dokonalosť, sľubuje si večnosť.

Ako bol človek cudzí v Božom stvorenstve po páde, tak sú Boží služobníci, aj sám Boh, cudzí vo svete, ktorý si utvoril človek. Pán Ježiš dostáva umučenie, trňovú korunu, šarlátový plášť, bitku, výsmech a poníženie. To je reakcia sveta na Kráľa slávy, presný opak Jeho skutočnosti v nebesiach. Podobná je reakcia sveta na Jeho telo, Jeho cirkev, ako je to zapísané v Skutkoch apoštolských.

Adam mal svoj odev, listie, ktorým sa prikryl, ale Boh mu učinil svoj odev z kože, a tak ho poslal do nepriateľského sveta (1. Moj. 3:21). Pavel, ako keď by mal na mysli práve ten dej, keď hovorí: „*Ale si oblečte Pána Ježiša Krista...*“ (Rim.13:14).

Či po oblečení si Krista mám potrebu niečo pridať k tomuto odevu? Niečo, čo ma urobí úplným, lepším, bez čoho nemôžem. Ako vnímam vydobytie a snahy tohto sveta? Vyvolávajú vo mne obdiv, túžbu po nich? Sú dostatočným dôvodom, aby som pre nich vynakladal hodiny snahy a námahy na svojej práci, aby som to potom odnášal do chrámu nákupného centra a tam to hodinami obetoval bohom, ktorí nehovoria ani nepočujú a nevidia? Aby som hodinami a

Padlý človek si chce „dať na seba niečo“, čo ho vráti do stavu, v akom bol, keď bol s Bohom.

odev?

dňami uvažoval o tom, ktorá farba je práve vhodná k nábytku mojej obývačky a ktoré ozdoby sa tam najlepšie hodia? Či tieto veci nazývam požehnaním?! Môžem bez môjho mobilu, počítača? Alebo je Kristus dost? Toto sú iba príklady, ale zamyslime sa, aký je výsledok, keď len chvíľu uvažujeme na takýto spôsob?

Kristov odev je viac ako dost, v ňom je krása, bohatstvo, múdrosť, moc, všetko, preto všetko hľadáme práve tu. A keď svet aj položí na nás svoje ozdoby, nech to nie je naplnenie našej túžby, ale nech to stojí na nás ako odmena Balsazára Danielovi po tom, čo mu prečítal záhadný nadpis na stene. Odmena, ktorá nemá cenu, nemá zmysel, odmena kráľovstva, ktoré zajtra nebude existovať (Dan. 5).

Branislav Mučaji

”

A keď svet aj položí na nás svoje ozdoby, nech to nie je naplnenie našej túžby, ale nech to stojí na nás ako odmena Balsazára - odmena kráľovstva, ktoré zajtra nebude existovať.

“

Jehova Jireh čaká na teba na tvojom vrchu obetovania

„Abrahám sa rozhlíadal a v kroví uzrel barana zachyteného za rohy. Abrahám šiel, vzal barana a obetoval ho namiesto svojho syna ako spaľovanú obeť. Abrahám nazval toto miesto „Hospodin sa postará“ (Jehova Jireh). Tak sa dodnes hovorí: „Na vrchu sa Hospodin postará“ (1. Mojžišova 22:13-14).

Životné príbehy mužov a žien viery sú pre mňa vždy fascinujúce a poučné. Bezpochybne, Abrahám bol jeden z najväčších hrdinov viery v celých dejinách ľudstva.

Abrahámov príbeh viery sa začína v 1. knihe Mojžišovej v 12. kapitole. Boh vstupuje do jeho každodennosti a povoláva ho, aby opustil svoj dom, svoju krajinu a zanechal celý svoj dovtedajší život a uberal sa smerom ku krajine, ktorú mu Boh chce dať. Boh ho povolal obetovať svoj vlastný život zrieknutím sa ho. Pritom mu Boh, ktorý mu dovtedy bol neznámy, dal zaslúbenie, že keď tak urobí, bude Bohom požehnaný a stane sa požehnaním pre všetky pokolenia zeme (1. Mojžišova 12:1-3). Bola to výzva. Boh mu dal presne také povolanie a zaslúbenie, aké dáva každému človekovi na zemi.

Na Božie povolanie, Abram opustil všetko a išiel s Bohom. Boh toto nazýva vierou. Taká viera v sebe obsahuje poslušnosť a obetovanie. Takou vierou sa každý dokáže zaľúbiť Bohu. Na jeho životnej ceste sa zaslúbenia, ktoré dostal od Boha, stali realitou a to krok za

krokom. Presne taká môže byť aj naša skúsenosť.

Všimnime si:

- Vyšiel s malým (žiadnym) poznaním Boha a spoznal Boha osobne v mnohých aspektoch, a stal sa Božím priateľom.
  - Vyšiel s malou vierou a prišiel po bod dokonalej viery (veril vo vzkriesenie predtým, ako sa vzkriesenie na zemi stalo. Veril, že Boh môže z popolu vzkriesiť jeho syna).
  - Vyšiel so svojou vlastnou osobnosťou a slabosťami a prišiel po bod, keď sa stal podobný Bohu v osobnosti (ochotný obetovať svojho syna).
  - Vyšiel bez potomstva a stal sa otcom mnohých národov.
  - Vyšiel s malým majetkom a stal sa veľmi bohatý na majetok.
  - Vyšiel ako anonym a stal sa známy svojej generácii a stovkám generácií po ňom.
- Tento muž je nazvaný otcom viery. Je otcom všetkých, ktorí veria. Cez vieru, aj my sme sa

stali deti Abrahámove. Patrí nám i zaslúbenie Božie: „*A tak teda tých, ktorí sú z viery, žehná Bôh s veriacim Abrahámom*“ (Galat'anom 3:9).

Božie požehnania sú pre teba pripravené na tvojej ceste viery. Boh ťa chce požehnať tak veľmi, ako požehnal Abraháma. Predsa, aby sa stali realitou našich životov, musíme Božiemu zaslúbeniu uveriť a nasledovať Boha vierou, ako ho nasledoval Abrahám. Tá cesta viery je bezpochybne cesta obetovania.

Abrahám sa vo svojom živote naučil obetovať Bohu aj to, čo si Boh priamo a výlučne nežiadal. Bol to výraz jeho viery v Boha a pre obeť poznal vo svojom živote Božie zaopatrenie (1.Moj. 22:8).

Všimnime si niekoľko príkladov jeho dobrovoľného a ochotného obetovania:

- Kamkoľvek išiel, on staval oltáre a Bohu obetoval. Toto stávanie a obetovanie ho vždy niečo stálo materiálne, fyzický a emocionálne, ale cez toto dostával duchovné požehnania.
- Bojoval za vyslobodenie Lóta, jeho rodiny a majetku, obetujúc svoj vlastný život (1. Moj. 14:14-20). Boh ho požehnal a vydal do jeho ruky nepriateľov a všetok majetok, ktorý bol zobraň. Pri návrate z boja, vyšiel Melchisedek, kráľ Salema – Kňaz Boha najvyššieho (predobraz Pána Ježiša) a požehnal ho. Povedal, že to, čo získal je Božie požehnanie. Abrahám mu dal (obetoval) desiatok zo všetkého. On Bohu dával desatinu svojich príjmov a učil tomu Izáka a svojich vnukov (Jakob to robil tiež). Keď to urobil, dostal nové zaslúbenie o Božom požehnaní (pozri 1. Moj. 15:1-6).
- Keď videl počestných, bežal ku nim a prinútil ich vojsť do domu. Obetoval sa pre nich – umyl im nohy, ponúkol im chlieb, maslo, mlieko, zabil teľa a nakŕmil ich a Sára pripravila koláče. Toto všetko ho niečo stálo, ale pre svoju pohostinnosť prijal nebeských hostí – anjelov, ba i samého Boha v tele anjela. Požehnanie bolo v tom, že mal s nimi duchovný zážitok, dostal

obnovené zaslúbenie o narodení syna a posilnenie viery a tiež zachránil Lóta a jeho rodinu svojou prosbou (1. Moj. 18).

- Keď bolo potrebné vybrať si, či ísť krásnou úrodnou rovinou, alebo kopcovitým krajom, obetoval sa a nechal na výber Lótovi, pretože veril, že Boh je zdrojom jeho požehnaní.

Abrahám sa naučil, že cesta obetovania je cesta požehnaní.

Predsa, aby nepoznal len Božie zaopatrenie, ale aby spoznal svojho Boha osobne v novej dimenzii – ako Boha, ktorý je Jehova Jireh – Boh ktorý vždy a všade, v správny čas všetko zaopatrí, musel ísť cestou obetovania toho, čo najviac miloval a čo si Boh žiadal.

V 1. knihe Mojžišovej v 22. kapitole je opísaný jeho najväčší životný test viery, lásky k Bohu a bázne pred Bohom. Odporúčam prečítať si ho pozorne.

Bola toto skúška pre Abraháma. Testovanie bolo v tejto požiadavke: Obetuj mi to, čo tak veľmi miluješ. Abrahám nevedel, že je toto iba skúška. Dnes už vieme, že nás Boh nikdy neskúša nato, aby nás zničil, ale aby nás viedol na vyššiu úroveň poznania Jeho a na vyššiu úroveň požehnaní.

Od približne 117-ročného Abraháma, Boh žiada, aby šiel na jeden z vrchov v zemi Moria a obetoval tam Izáka, ktorý sa mu narodil, keď mal 100 rokov. Izák bol synom zaslúbenia, bol Božím požehnaním, bol vypočutou modlitbou. Boh mu teraz hovorí: Daj mi to, čo som ti dal.

Z opisu príbeha vidíme Abraháma ako bez rozpakov, premýšľania alebo otáľania berie Izáka a všetko potrebné k obetovaniu a ide tam, kde mu Boh prikázal obetovať. Tou cestou ide vierou vyznávajúc, že, „My sa navrátíme“ a že „Boh si opatrí ovečku na zápalnú obeť“. Určite uvažuje o Božích sľuboch ohľadne Izáka a o všetkých svedectvách, ktoré s Bohom už mal.

Aj popri otcovskom srdci plného lásky, ktoré sa lámalo pred myšlienkou na to, čo má urobiť svojmu synovi, jeho viera v Boha, láska k Bohu a bázeň pred Pánom bola väčšia ako čokoľvek.

Na vrchu v zemi Moria, spolu s Izákom, postavuje oltár, ukladá drevo. Potom viaže Izáka, kladie ho na oltár, pozdvihuje ruku s nožom. Teraz dáva (obetuje) Bohu ochotne aj to najdrahšie, čo na zemi má – Izáka.

A v poslednej chvíli, prichádza na scénu Boh. Anjel Hospodinov ho zastavuje a hovorí, aby neučinil nič zlého Izákovi. Pritom Abrahám dvíha svoje oči a v kroví vidí baránka chyteného za rohy. Bola tu ovečka, ktorú si Boh pripravil pre obetovanie, presne tak, ako vyznával. Haleluja!

Všetko, čo bolo potrebné pre obetovanie, bolo pripravené Bohom.

Tu na ceste viery, na vrchu obetovania, Abrahám spoznal, že jeho Boh je Jehova Jireh – Boh, ktorý vždy a všade, v správny čas všetko zaopatrí.

Hlboko verím, že práve tu dostal obrovské duchovné požehnanie a prorocké zjavenie o Božom Baránkovi, ktorý bude obetovaný pre hriechy celého sveta – Božom Synovi Ježišovi Kristovi. Bolo to iba stovky metrov vzdialenosti od vrchu Golgota, kde o 2000 rokov mal byť Ježiš Kristus na kríži obetovaný pre nás. Pán Ježiš povedal: „*Abrahám, váš otec, splesal, aby videl môj deň, aj videl a radoval sa*“ (Ján 8:56).

Abrahám pri svojom obetovaní plesal a radoval sa a uvidel Ježišov deň. Naučme sa obetovať Bohu ochotne, s radosťou a s plesaním, uvidíme Boží deň zaopatrenia a Toho, ktorý zaopatruje.

Na ceste viery, na vrchu obetovania sa v Abrahámovi ukázal Boží charakter. Bol ochotný s radosťou Bohu obetovať syna, presne tak, ako náš Boh, v plnosti času, obetoval jednorodeného Syna Ježiša Krista pre každého z nás.

Abrahám pri svojich fyzických a materiálnych obetiach dostal ohromné duchovné požehnanie, zázrak, nové zaslúbenie, zjavenie, kto jeho Boh je a istotu, že sa jeho Boh o neho vždy a všade postará.

Prinášajme nášmu Bohu obeť, ktoré má rád. Obetujme mu naše životy, naše srdcia, naše telá, náš čas, naše schopnosti, našu vôľu, naše majetky, naše peniaze, naše rodiny, naše deti, chválu. Vo svojom slove už povedal, že toto chce. (1.Peter 2:5, Rimanom 12:1, Filipanom 4:18, Židom 13:16, Židom 13:15). Kým ti nepovie niečo ďalšie, obetuj mu to, čo vieš, že si žiada. Uvidíš Božie požehnanie.

Cesta viery nie vždy je ľahká, zvlášť, keď vedie na vrch obetovania, ale je to vždy požehnaná cesta. Na tej ceste, na vrchu obetovania, spoznáš svojho Boha, ktorý je Jehova Jireh – Boh, ktorý sa vždy, v správny čas o všetko postará.

Božie zaopatrenie je pripravené i pre teba. Nájdeš ho na ceste svojej viery, na vrchu obetovania. Jehova Jireh čaká na teba na tvom vrchu obetovania.

► Ale on chcel byť

SPASITEĽ SVETA

„Pán Ježiš mohol byť majster, mohol byť kapitán, ale On chcel byť Spasiteľ sveta.“

Táto myšlienka ma sprevádza už tri roky, od chvíle, keď ju vyslovil môj syn.

Pán Ježiš môže všetko a my bez Neho nemôžeme nič (pozri Ján 15:5). On si zvolil byť poslušný svojmu Otcovi nebeskému. Svojou poslušnosťou uskutočnil nezmerateľné dielo spásy ľudstva. Urobil predtým mnohé zvláštne diela - diela majstrovské, diela uzdravenia, diela poučenia, diela prijatia, diela nasýtenia, diela napravenia, diela vodcovstva, diela múdre, dobré, mocné. Mohol urobiť čokoľvek, keď mu bola daná všetka moc. Pamätali by sme si naňho ako na dobrého človeka, vodcu, lekára, priateľa, syna tesára, učiteľa, tvorcu zázrakov. Mohol čokoľvek a ponad všetko, vybral si byť poslušný Otcovi. A stal sa Spasiteľom.

Môžeme mať rôzne dary, služby a úlohy, v ktorých môžeme byť úspešní. Môžu to byť skutky pekné, múdre, mocné. Ľudia, pri vyslovení nášho mena, môžu mať rôzne asociácie - dobrý kazateľ, dobrá služobnica, vynikajúca matka, spoľahlivý vodca, talentovaná sestra, múdry učiteľ a podobne. A je možné, že ešte stále sme nevykonali dielo, pre ktoré sme utvorení - pre poslušnosť

Otcovi nebeskému. Všetky tie asociácie existujú aj mimo Otca, ale iba keď sú v poslušnosti Jemu, vedú nás k Nemu. A potom nás vedú, aby sme boli účastníkmi aj na spásе iných. Poslušnosť je nie vždy spojená s úspešnosťou meranou ľudskými očami, Pán Ježiš je na to tým dobrým príkladom. Avšak poslušnosť je vždy spojená s bremenom pre nespasených, zlomenosťou pri pokání, spokojnosťou v pobožnosti a pobožnosťou v spokojnosti. Poslušnosť Otcovi niekedy urazí druhých ľudí, Pán Ježiš je na to dobrým príkladom.

Jeho poslušnosť Ho viedla nielen na kríž, ale aj k Otcovi a stal sa Spasiteľom. Naša poslušnosť nás vedie k smrti, kde zomierame sebe a ideme k Otcovi. Môžeme byť hocikto, mať hocijaký dar a službu, známosť a vedomosti, to nestačí, ak nie sme poslušní. Vyberme si byť vždy poslušní Otcovi, poslušní až na smrť, v ktorej získavame spasenie. Poslušnosť niekedy vyzerá slávne a inokedy biedne, ale vždy vedie k Otcovi a k spaseniu.

Vďaka, Otče nebeský, že si nám poslal Pána Ježiša, nášho Spasiteľa.

Anna Pintírová

Vďaka Bohu za uzdravenie a ochranu

Vrátila som sa z nemocnice, ako keby som nemala pôrod

Pred asi rokom som zistila, že som tehotná. S manželom sme boli veľmi šťastní a nevedeli sme sa dočkať, aby sme videli Nemanju, svoje bábätko. S tehotenstvom prichádzali aj rôzne myšlienky a obavy, či budem môcť vydržať do stanoveného termínu a či bábätko bude zdravé. Vďaka Bohu, že mi Boh dal jednoduché tehotenstvo bez komplikácií.

V čase termínu pre pôrod ma chytila panika kvôli vírusu, ktorý bol prítomný. Znovu sa zjavili tie negatívne myšlienky, a to bolo do tej miery strašné, že som chcela mať pôrod doma, chcela som sa zamknúť a nechodiť nikde, kým vírus neprejde. So strachom (nie kvôli pôrodu, ale kvôli vírusu) som odišla do nemocnice deň po termíne pre pôrod. Porodila som 04.06. bežného roku, bez problému a veľmi rýchlo. Ôsmeho júna nás pustili domov. Bola som celá šťastná, nemohla som sa dočkať vidieť svojho manžela, aby spoznal nášho malého krásavca. Moja sestra zo Subotici bola s nami, aby nám pomohla v začiatkoch s Nemanjom. Bolesť, ktorá bola následkom pôrodu, bola omnoho silnejšia, než som očakávala. Bola taká silná, že som nemohla chodiť, stáť a starať sa o dieťa. Plakala som od bolesti kedykoľvek som sa trochu viac namáhala. Ako čas prechádzal, stále som si viac myslela, že toto nie je normálne a prirodzené, že ma tak bolí. A mala som pravdu. Druhý večer po návrate z nemocnice som dostala horúčku. Ešte kým som si merala teplotu, modlila som sa Bohu a žiadala, aby ma uzdravil nielen od horúčky, ale aj od tých

bolestí. Povedala som Mu, že sa chcem vrátiť z nemocnice, ako keby som nemala pôrod. Mala som horúčku 38,6°C. Hneď ma manžel viezol do nemocnice. A ja som po celý čas bola spokojná a šťastná, presvedčená, že Boh vykoná zázrak. Cestou do nemocnice som oslavovala Pána a spievala piesne, v srdci som bola presvedčená v svoje uzdravenie. Môj strach sa zmenil v nádej a radosť!

Neočakávala som, že ma nechajú v nemocnici, a keď sa tak stalo, objal ma smútok. Mala som starosti, ako bude môj synček bezo mňa? Kým som ležala v samostatnej izbe očakávajúc výsledky testu na vírus, počula som hlas, ktorý mi povedal, aby som oslavovala Pána, a ja som uposlúchla. Ani som si neuvedomila kedy som zaspala, viem iba, že ma sestrička zobudila, aby ma dali do druhej izby. Výsledky na test boli negatívne, vďaka Bohu. Ale to, čo ma najviac prekvapilo, bolo, že ma dali do apartmánu, aby som nenakazila iných pacientov, keďže som mala horúčku. Po dvoch dňoch horúčka ma opustila a nemala som ani bolesti. Bola som v nemocnici týždeň a mala som nádherné spoločenstvo, v modlitbe a oslavách, so svojim Pánom.

Vrátila som sa z nemocnice, ako keby som nemala pôrod. Duchovne vyplnená a obživená! Vďačná som Bohu za uzdravenie a ochranu. Upevnil moju vieru a vyslobodil ma zo strachu!

Natália Širková

Nech spojka „ale” zmení tvoju situáciu

*Dlh musí byť zaplatený,
ale je niečo, čo ti môže pomôcť*

Počas jedného z najväčších zemiakových hladomorov v Írsku, v 1890. roku, mnohé rodiny nemohli zaplatiť prenájom pozemkov, na ktorých pestovali zemiaky. Preto prosili prenajímateľa, aby im pozhovel a doprial úrodu, aby mohli neskôr zaplatiť. Keď úrody dlho nebolo, prenajímateľ, ktorému meno bolo Canon Andrew Robert Fausset, napísal list svojim nájomníkom. A tam sa písalo, že nie je možné zbaviť sa dlhu, musia ho zaplatiť, „ale” – pokračoval – „do prílohy vám posiadam niečo, čo vám môže pomôcť.“ Bol to šek vypísaný na omnoho väčšiu sumu peňazí ako vôbec potrebovali. Spojka „ale” zmenila ich situáciu.

Aj do našich životov hovorí spojka „ale”. Ocitli sme sa v dlhu, ktorým sme boli zotročení v hriechu a nemohli sme sa z neho dostať. Slovo Božie hovorí, že sme všetci zhrešili a stratili slávu Božiu. Odplata za hriech je smrť. Prenajímateľ hovorí, že dlh musí byť zaplatený, ale je niečo, čo ti môže pomôcť, je to šek vypísaný krvou Pána Ježiša.

Keď si myslíš, že situáciu nemôžeš zmeniť, je niečo, čo môžeš zmeniť - ako budeš reagovať na situáciu, a potom je šanca, že sa tvoja situácia zmení.

1. Ale ja sa nádejem na Boha

Žalm 31:15 – „Ale ja sa nádejem na teba, Hospodine; povedal som: Ty si môj Bôh.”

Dávid je v tejto kapitole obklúčený nepriateľmi, obklúčený strachom, jeho situáciu však mení spojka „ale” – ale ja sa nádejem na Boha. Inými slovami: Ja viem, kto je mojou záchranou a kto je môj Boh. Keď si obklúčený zlými a negatívnymi vecami zo všetkých strán, nech spojka „ale” zmení tvoju situáciu tak, že sa budeš nádejať na Boha.

2. Nie moja, ale Tvoja vôľa

Marek 14:36 – „A hovoril: Abba, Otče, tebe je všetko možné, odnes odo mňa tento kalich! Ale však nie to, čo ja chcem, ale čo ty.”

Všetko sa mení, keď dáme situáciu do Božích rúk. My chceme ísť jednou cestou, ale Boh vie, ktorá cesta je najlepšia pre náš život. Ježiš nikdy neurobil zlého, a predsa sa stretával s najväčšími skúškami a protivenstvami, akými nikto z ľudí neprešiel. Ježiš musel čeliť nevernosti, rozčarovaniu, úzkosti, smrti, avšak uprostred toho povedal: nie moja, ale Tvoja vôľa. Neboj sa ísť cestou, ktorú má Boh naplánovanú pre tvoj život. Naša vôľa chce jedno, avšak nech spojka „ale” zmení situáciu, v ktorej budeme poslušní Bohu.

Nedaj sa ovládať situáciou, zmeň situáciu spojkou „ale”.

Môj zbor - moja rodina

*Boh nás zámerne stvoril tak, aby
sme potrebovali iných kresťanov*

Žijeme v dobe, ktorú charakterizuje rozpad rodiny a pocit odcudzenosti. K tomu dopomohla aj súčasná situácia s Covid – 19. Ľudia hľadajú zmysluplné vzťahy, nádej a prijatie. Práve toto môže cirkev, ako Božia rodina, ponúknuť zvlášť v tejto zvláštnej dnešnej dobe.

„Venujme pozornosť jeden druhému, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom. Neopúšťajte naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujte, a to tým väčšími, čím väčšími vidíte, že sa blíži Kristov deň” (Židom 10:24-25 ekum. preklad).

Schádzať sa k uctievaniu je pre každého kresťana životne dôležité, lebo ide o nenahraditeľný spôsob, akým nás Boh povzbudzuje v našej viere. Rozmýšľajte o tom. Boh nás zámerne stvoril tak, aby sme potrebovali iných kresťanov, ktorí nám budú pomáhať neustávať na ceste viery. A zámerne stvoril ich tak, aby potrebovali naše povzbudenie. Vynechávanie zhromaždenia teda ochudobňuje dvoma spôsobmi: vás o ich povzbudenie a ich o vaše. Váš zbor potrebuje, aby ste tu boli preňho, a vy potrebujete, aby tu bol váš zbor pre vás.

Žijeme vo svojich rodinách, ale aj v zboroch. Vnímame náš zbor ako rodinu vyššieho stupňa? Pán Ježiš ako Hlava svojho Tela nechcel, aby Jeho cirkev bola miestom zhromažďovania iba kvôli vyučovaniu. Nechcel ani, aby sa premenila na nejaký úrad, ktorý vybavuje záležitosti veriacich. Hľadel na cirkev ako na rodinu, v ktorej má miesto tak vyučovanie, aj úradné záležitosti, uctievanie, ale aj disciplína. Pán vyžaduje od tých, ktorí sa zhromažďujú v Jeho mene, aby pestovali

medzi sebou dôveru, úprimnú srdečnosť, vzťahy bratskej lásky. Aby mohol povedať o každom jednom svojom spoločenstve, aj o tom našom, že sme mu matkou, bratom i sestrou (Marek 3:34-35). Cirkev a miestny zbor vytvárajú duchovnú rodinu, ktorá sa odvodzuje od spoločného otca.

Ako vnímame my naše rodiny, v ktorých žijeme, a tú duchovnú rodinu zboru? Neprehľušuje starostlivosť o fyzickú rodinu starostlivosť o rodinu zborovú? Aby bol aj náš zbor prítiažlivým miestom pre nás samých, ktorí ho tvoríme, ale aj pre tých, ktorí sem pravidelne chodia, ako aj pre náhodných návštevníkov, o to sa musíme zaslúžiť my sami. Ak však nemáme jednotu cieľov a prostriedkov, ako ich dosiahnuť, potom sa nám to len ťažko podarí. Popri tom je treba mať srdce ochotné pomáhať tam, kde treba, ako a komu treba. Ako to v skutočnosti vyzerá? Mnohé čakáme od Pána, že nám splní. Zabúdame, že aj Pán má svoje očakávania od nás, aby sme ich splnili - ktorémukoľvek Jeho maličkému. Každému, kto potrebuje našu pomoc. V Jeho slove poznávame Jeho vôľu, ako by sme sa mali správať, aké ovocie by sme mali prinášať. Čo urobíme s jeho požiadavkami voči nám? Zostanú iba v polohe počúvania a slov? Alebo sa premenia na činy?

Ďalšou dôležitou úlohou kresťanskej rodiny je účasť rodiny na rozvoji spoločnosti. V praxi to znamená, že rodina sa nemá uzatvárať sama do seba, ale má sa podieľať aj na dobre iných rodín. Kresťanské rodiny sa teda majú podieľať na vzájomnom duchovnom raste, a tým spôsobom teda plniť aj svoju spoločenskú funkciu.

Kresťanská rodina má plniť svoje povinnosti aj v politickej sfére, a to takým spôsobom, že sa zasadzuje za práva rodín ako kresťanských spoločenstiev a v prípade, že je ohrozené niektoré z práv rodín, či je ohrozené plnenie týchto úloh rodín zo strany štátu, bojovať za svoje práva. Preto má kresťanská rodina svoje špecifické práva.

Byť súčasťou cirkvi nie je len duchovným pozhnaním. Štúdie totiž ukazujú, že cirkev nám pomáha aj fyzicky. Napríklad pacienti, ktorí absolvovali operáciu srdca a majú útechu vo svojej viere, majú oveľa vyššiu šancu na prežitie ako neveriaci. Ľudia, ktorí chodia do cirkvi, majú nižšiu tlak ako tí, ktorí cirkev nenavštevujú. Ľudia, ktorí nechodia do zboru, trpia depresiou častejšie ako tí, ktorí tam chodia pravidelne. Okrem toho je u ľudí, ktorí nechodia do cirkvi, štyrikrát vyššia pravdepodobnosť samovraždy.

Cirkev je teda pre teba dobrá duchovne aj fyzicky. Ježiš založil cirkev a miluje cirkev. Keď kráčal po tejto zemi, založil jedinou organizáciu, a tou je práve cirkev.

Cirkev je pre všetkých kresťanov a každý kresťan by mal do cirkvi pravidelne chodiť. Každý veriaci by mal byť živou a fungujúcou súčasťou miestneho cirkevného zboru, nie iba pozorovateľom či poslucháčom, ale účastníkom. Samozrejme, existujú rôzne životné okolnosti. Niektorí ľudia sú prinútení zostať doma a nemôžu

ísť do cirkvi. No, ak telesne zdraví veriaci nechodia do zboru, usudzujem, že duchovne niečo nie je v poriadku.

Niektorí zas obľubujú takzvanú „cirkevnú preskakovačku“. Sú chabými znalcami všetkého. Milujú chvály v jednom zbore, páčia sa im kázne v druhom a myslia si, že nedeľná škola v treťom spoločenstve je najlepšia zo všetkých. A tak idú jeden víkend do jedného cirkevného zboru, druhý víkend do iného, a tretí zas do ďalšieho. No a štvrtý víkend si pozrú bohoslužby online.

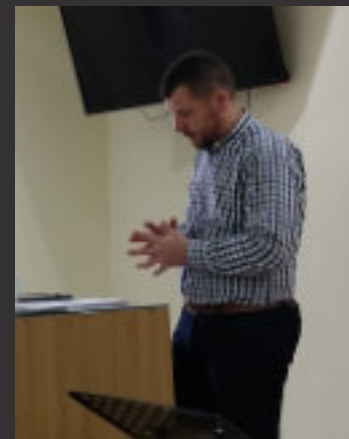
Nie je to však dobrý nápad, pretože cirkev nie je len miesto, ktoré máme navštevovať. Je to miesto, kde máme byť účastníkmi. Stávaš sa súčasťou rodiny. Práve v cirkvi nájdeš zodpovednosť. V cirkvi rozvíjaš a používaš svoje dary. V cirkvi sa učíš konzistentnú teológiu.

Zapoj sa do cirkvi. Ak to neurobiš, o mnoho prídeš a nebudeš môcť byť súčasťou toho, čo koná Pán Boh.

Každý cirkevný zbor má svoje chyby, pretože sú v ňom ľudia ako ty a ja. Nie sme dokonalí. Zlyhávame. Robíme chyby. Nie vždy naplníme Božie štandardy. No aj napriek tomu je cirkev Božou rodinou a my by sme mali byť jej aktívnymi členmi. Aj napriek všetkému je to tá najlepšia rodina a Boh chce, aby sme všetci boli jej súčasťou.

Anna Andrášiková

Zapoj sa aj ty do Biblickej školy

Pri sklonku bežného roku zakončil sa ešte jeden ročník na oboch oddeleniach Biblickej školy, čiže na Balkánskom Biblickom Inštitúte v Petrovci a Biblickom Inštitúte Sion v Padine. Touto príležitosťou chceme povzbudiť každého, kto má záujem o študovanie Božieho slova, aby začal navštevovať niektorú zo spomenutých biblických škôl.

Akademický rok sa začína už v januári a končí sa v novembri. Prednášky sa realizujú raz za mesiac, s dvojmesačnou letnou prestávkou. V pokračovaní nám niektorí terajší a bývalí študenti Biblickej školy povedali viac o svojich skúsenostiach s danou školou.

Sabína Cerovská, študentka Biblickej školy, prvý ročník

Prečo si sa rozhodla ísť na biblickú školu?

Pre Biblickú školu som sa rozhodla, lebo milujem Božie slovo a viem, akú má ono moc – „*Ved' Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a klbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca*“ (Hebrejom 4:12), a pretože verím, že ešte viac ovplyvní môj život a iné životy vôkol mňa. Začala som uplatňovať niektoré metódy študovania Biblie v praxe a dostala som celkom novú perspektívu na niektoré veci.

Miroslav Hromčík, študent Biblickej školy, druhý ročník

Ako Biblická škola vplyva na tvoj duchovný vzrast?

Mnohé rozhodnutia som doniesol kvôli hodinám, ktoré som strávil na Biblickej škole. S každou

hodinou strávenou na Biblickej škole rástla moja túžba po Božom slove, chcel som sa stále viac vhlbať do neho a spoznávať všetku krásu, ktorá sa v ňom nachádza. Moje očakávania ohľadom Biblickej školy sú zatiaľ splnené, a teším sa na to, čo ešte príde.

Martin Širka ml., bývalý študent Biblickej školy, generácia 2014.

Prečo si sa rozhodol ísť na Biblickú školu?

Túžba vedieť viac. Zistiť a naučiť sa viac ohľadne tém, o ktoré som mal záujem. Taktiež budem úprimný aj kvôli priateľstvám a vlastnej zvedavosti, čo je to biblická škola a ako to všetko funguje.

Ako ťa biblická škola pripravila pre službu, do ktorej si zapojený?

Najväčšiu hodnotu Biblickej školy som si uvedomil, keď sme sa pred 3 rokmi spolu s manželkou zapojili do misie. Tam som pochopil, že mi bolo užitočné aj to, čo som vedel pred ako som absolvoval Biblickú a v Biblickej sa o tom znovu učil. Stretli sme sa s ľuďmi, ktorým bolo potrebné podať tie nazákladnejšie časti Božieho slova. Tiež veľký význam mali pre nás veci, o ktorých sme sa teoreticky učili, ale teraz prakticky prežívali. Počas obdobia na misii som často hľadal skripty z určitých predmetov a znova si pripomenul potrebné informácie, ktoré boli priam aplikovateľné do danej situácie.

Ak si hladný po Božom slove a túžiš spoznať Boha viac, nenechaj si újsť túto príležitosť. Zapoj sa aj ty do Biblickej školy.

Viem, komu som uveril

Keď to vieme a sme presvedčení, diabol nemá žiadnu šancu

Vedomí sme si všetci, že všade vôkol nás sa odohráva neviditeľná vojna? Vedomí sme si všetci, ktorí slúžime Bohu, že sme predurčení bojovať v tejto duchovnej vojne?

Je to vojna, v ktorej zápasí kráľovstvo svetla a kráľovstvo tmy, a je to tá duchovná vojna, ktorá sa odohráva už roky a ktorá je neviditeľná ľudským očiam. Veľký rozdiel vládne v týchto dvoch kráľovstvách; v jednom je svetlo a v druhom je tma. Každý z nás by mal vedieť, že ak svoj život odovzdal Bohu, patrí do kráľovstva svetla a v tomto kráľovstve vládne náš Pán, kým v tom inom kráľovstve, kde je tma, vládne diabol, ktorý bojuje proti nám. Predsa, medzi kráľovstvami je veľký rozdiel. Človek, ktorý sa nachádza v kráľovstve svetla, ten vie, kde sa nachádza, lebo vidí a vie, komu uveril a vie, komu slúži. V kráľovstve tmy je opak pravdou, totiž keď sa človek v ňom nachádza, vlastne ani nevie, kde sa presne nachádza a nevie, kam smeruje a ako sa všetko skončí, lebo je tma. Je smutná vec, že ľudia, ktorí sú v kráľovstve tmy, vlastne ani nevedia, že sú na zlej strane. Diabol chce čím viac ľudí dostať do svojho kráľovstva. My všetci, ktorí slúžime Bohu, mali by sme vedieť, komu sme uverili a kam ideme, a mali by sme byť hotoví pre boj, lebo je veľká moc v tom, keď to vieme a sme presvedčení. Vtedy diabol nemá žiadnu šancu.

Pavel apoštol vo svojom liste, ktorý písal Timotejovi, napísal takéto mocné slová: „*Ale sa nehanbím, lebo viem, komu som uveril, a som presvedčený*“ (2. Timotejovi 1:12).

Práve apoštol Pavel vedel, že keď je predsvedčený, a keď vie, komu uveril, žiadnu moc nemá nepriateľ nad jeho životom a hovoril to a písal dieťaťu, ktoré veľmi miloval. Verím, že tieto slová neboli len pre mladého Timoteja, ale aj pre každého z nás, ktorí žijeme v tomto čase. Veľká moc spočíva v tých slovách aj dnes. Ten, kto je presvedčený a vie, komu uveril, je podobný bojovníkovi, ktorý si vezme do vojny všetku výzbroj na seba a je hotový zvíťaziť nad nepriateľom. Práve aj diabol mnohokrát útočí v tejto oblasti na nás a chce nás zastrašiť, lebo aj sám vie, že nemá šancu, ak sme pevní a presvedčení a vieme, komu sme uverili. Ak nám však toto presvedčenie chýba, ak sme šťastí zabudli na autoritu, ktorú sme dostali a máme, práve to je možno dôvod, prečo klesáme a padáme v duchovných bojoch, lebo sme zabudli na zbraň, ktorú sme dostali.

Mládež, nezabúdajme na to, kto je náš Pán, kto je Ten, komu sme uverili, kto je vlastne Ten, ktorý nás zdvihol, keď sme nemohli vstať a niesol nás a voviedol nás do kráľovstva svetla.

Dal nám nový začiatok a nový život. Nepriateľ práve v týchto časoch útočí čoraz viac v tejto oblasti a chce, aby kráľovstvo tmy sa šírilo, ale nezabudnime, že kráľovstvo svetla má právo aj moc zvíťaziť v každom boji.

Pán zvíťazil nad diablom a porazil ho a teraz je na nás bojovať pre mnohé životy, ktoré sú vo tme a ani nevidia, kde sa vlastne nachádzajú. Poďme všetci spolu do boja a zoberme so sebou celú výzbroj Božiu, a keď budeme vedieť komu sme uverili a budeme presvedčení, istotne kráľovstvo svetla bude víťaziť. Práve toho sa náš nepriateľ veľmi bojí, keď každé Božie dieťa spozná, kto vlastne je a akú veľkú moc má v tejto duchovnej vojne.

Viem, komu som uveril!

Branislav Zima

NAOZAJ NEVIEŠ?

Ked' povieš „neviem“, naozaj nevieš alebo nechceš povedať pravdu?

Na niektoré položené otázky často počujeme odpoveď: neviem. Ak ste túto odpoveď dostali od niekoho, mám za to, že nie vždy ste verili danej osobe, že naozaj nevie. Možno ste zistili, že nebolo vždy pravdou, keď vám povedali neviem, nepamätám si, nevidel som celkom dobre a tomu podobne. Niekedy možno používate takéto odpovede. Prečo? Možno si myslíte, že sa vyhnete následkom úprimnej odpovede.

Predsa, Pán Ježiš často zdôrazňoval a upozorňoval na dôležitosť stáť v pravde za každú cenu a hovoriť pravdu. Nehovoriť jasne a transparentne je hovorenie polopravdy. Matúš zapísal slová Pána Ježiša, ktoré sú zákonom pre rozhovor s Bohom a s ľuďmi: „Ale nech je vaša reč: Áno, áno; nie, nie; to, čo je viac nad to, je zo zlého“ (Matúš 5:37). Ak moje áno nie je áno, tak to, čo hovorím, nie je celkom pravda. Ľudia od začiatku používali polopravdu. Zvlášť v dobe Pána Ježiša farizeji a kňazi hovorili Izraelovi polopravdu pre strach o svoju pozíciu. Jedno hovorili a druhé mienili.

Raz bol Pán Ježiš pozvaný na večeru do domu farizeja. Farizej sa tváril, že je láskavý a že uctieva Pána, avšak jeho úmysel nebol úprimný, ale jeho zámerom bolo lapiť Ježiša v nejakej veci, aby Ho mohli obžalovať ako

priestupníka Zákona. Čítajúc príbeh spozorujeme, že Pán Ježiš, ktorý je sám vševedúci Boh, poznal dvojmyselnosť srdca tohto farizeja a nezatajil pravdu, ale využil príležitosť ukázať, ako je to s človekom, ktorý nehovorí to, čo myslí.

„Pán mu však povedal: Nuž, vy farizeji čistíte zovňajšok čaše a misy, ale vaše vnútro je plné lúpeže a zloby. Blázni, či Ten, kto učinil zovňajšok, neučinil aj vnútro? Ale dajte ako almužnu, čo je vo vnútri, a máte všetko čisté“ (Lukáš 11:39-41).

Príčinou veľkého záujmu ľudí, ktorí ho chceli počuť, Pán pokračuje s upozornením: „Medzitým sa zhlukli tisícové zástupy, takže ľudia až šliapali po sebe. Ježiš začal hovoriť najprv svojim učeníkom: *Chráňte sa kvasu farizejov, čiže pokrytectva*“ (Lukáš 12:1).

Teda, keď farizeji povedali áno, v srdci mysleli nie. Keď hovorili áno, už vopred vedeli, že nehovoria pravdu. Taký spôsob jednania Pán nazval pokrytectvom alebo „kvasom farizejov“. Takže nehovoriť pravdu je klam! A klam je pokrytectvo. Klam sa veľmi rýchlo šíri, donáša nedôveru a strach, a je ako cesto, ktoré rýchlo kysne. Preto je dôležité zdôrazniť, že taký spôsob rozprávania sa je nebezpečný pre kresťana.

Tak, ako čo svetlo a tma nemôžu byť spolu, bud' bude svetlo, alebo bude tma, tak bud' hovoríme pravdu, alebo klam.

NAOZAJ

Skutočnosť je, že klam nie je Bohom započatý. Klam sa zrodil v srdci Lucifera ešte v záhrade Eden. Pre započatie klamu, Lucifer stratil svoje miesto pri Bohu, a stal sa „otcom klamu“. Pre ten skutok, Lucifer musel byť vzdialený z prítomnosti Boha, lebo Boh je pravda. Tak, ako čo svetlo a tma nemôžu byť spolu - buď bude svetlo, alebo bude tma - tak buď hovoríme pravdu, alebo klam. Neexistuje polopravda! Ak nehovoríme jasne a transparentne, sme otroci hriechu, teda klamu. Klam je pripočítaný k iným ohavným hriechom. Činitelia takých vecí budú von z kráľovstva Kristovho. Toto potvrdil sám Pán Ježiš a je to zapísané v knihe Zjavenia 22:15-16 „*Vonku zostanú psy, čarodejníci, smilníci, vrahovia, modloslužobníci a každý, kto miluje a pácha lož. Ja, Ježiš, som poslal svojho anjela, aby vám v cirkvách svedčil o týchto veciach...*“ Keď nehovoríme pravdu, sme v nebezpečí, lebo sa Boh vzdialuje od nás. Treba si to uvedomiť.

Matúš zasa zapísal iný príbeh: „*A keď prišiel do chrámu a učil, pristúpili k nemu najvyšší kňazi a starší ľudu a povedali: Jakou mocou činiš tieto veci? A kto ti dal tú moc? A Ježiš odpovedal a riekol im: I ja sa vás opýtam na jednu vec; keď mi ju poviete, potom vám i ja poviem, akou mocou činím tieto veci. Krst Jánov odkiaľže bol, z neba a či z ľudí? A oni rozmýšľali sami u seba hovoriac: Keď povieme: Z neba, povie nám: Prečo ste mu tedy neuverili? A keď povieme: Z ľudí, bojíme sa zástupu, lebo všetci majú Jána jako proroka. A odpovedali Ježišovi a riekli: Nevieme. Vtedy im aj on povedal: Ani ja vám nepoviem, akou mocou činím tieto veci“ (Matúš 21:23-27).*

Či naozaj nevedeli? Vedeli, ale nechceli povedať. Preto im Ježiš ani nedal odpoveď.

Nebojme sa hovoriť vždy pravdu. Zvlášť, keď sa previníme voči niekomu, nevyhľadávajme ospravedlnenie v slove „neviem“, lebo nehovorenie pravdy vedie do ďalších hriechov. Ved' nielenže Boh vie, čo je pravda, ale i my vieme, čo je pravda. Ako to povedal Žalmista: „*Ved' ja viem o svojich previneniach, svoj hriech mám stále na mysli*“ (Žalm 51:5).

Mnohokrát sme v rozpakoch, či povedať celú pravdu, a či iba to, čo bude vyzeráť ako pravda, čiže to, čo ľudia chcú počuť. A vtedy sa ukáže naša vernosť voči pravde. Ak sa nám tak stalo alebo sme už zvykli tak hovoriť, nejasne a dvojmyselne, prestaňme s tým. Možno to robíme, pretože sa bojíme, že stratíme niečo, čo nechceme stratiť. Robme pokánie a prestaňme dvojmyselne hovoriť, zastavme praktikovať kvas farizejov. Apoštol Pavel zdôraznil v liste Efezským 4:25, „*Preto složiac lož hovorte jeden každý pravdu so svojim bližným, lebo sme si navzájom údami.*“

Nemajme strach, lebo dokonalá láska, ku pravde, vyháňa strach. Uplatnime radu, ktorú Pán Ježiš povedal Židom uverivším v neho: „*...Keď vy zostanete v mojom slove, vpravde ste mojimi učeníkmi a poznáte pravdu, a pravda vás vyslobodí*“ (Ján 8:31-32).

Čo je pravda? Kto je pravda? Pán Ježiš je pravda. Zostaňme v ňom, On nás vyslobodí. Nebuďme dvojtvární. Hovorme pravdu so všetkými, nie len so svojim bližným, aby našu korunu nezobral niekto iný.

Martin Širka st.

Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nermútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej. Ved' ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh skrze Ježiša privedie spolu s ním aj tých, čo zosnuli.

Prvý list Tesaloničanom 4:13 - 14

**S dočasnou rozlúčkou,
Redakcia časopisu Manna**

NEVIEŠ?

Príd', ó nečakaný Ježiš

Často čakáme, že Ježiša nájdeme v hostinci pri sviatočnej oslave. Namiesto toho ho nachádzame v maštali nášho utrpenia a hriechu. Ježiš sa zvykne ukázať na miestach a v časoch, kde ho najmenej čakáme. Zjavne Jeho cesty nie sú našimi cestami (Izaiáš 55:8).

NEČAKANÝ SPASITEĽ

Nebud' počas týchto Vianoc prekvapený, ak zistíš, že Ježiša uctievaš na mieste, kde si nečakal, že Ho nájdeš. V Písme môžeme vidieť, ako Ježiš ničí očakávania. Hoci ľudia čakali, že sa ako Mesiáš, syn Dávidov, objaví v Betleheme (Micheáš 5:19), nečakali, že sa tam objaví akoby len náhodou. Hoci čakali narodenie kráľa, istotne nečakali, že sa narodí bez dôstojnosti v jaskyni mimo mesta Dávidovho (Lukáš 2:4). Hoci čakali, že pri svojom príchode bude vítaný, nečakali, že tí, ktorí Ho privítajú, budú pastieri, pohanskí mudrci a nie náboženský vodcovia, ktorí prorocťvá poznali naspamäť.

Židia nečakali, že vyrastie v Galiley (Ján 7:52), obzvlášť nie v Nazarete (Ján 1:46), ani nečakali, že bude vyrastať ako syn obyčajného remeselníka. Keď sa ako dieťa stratil na tri dni, dokonca ani jeho rodičia nečakali, že ho nájdú v teologickej debata s chrámovými rabínmi (Lukáš 2:46-47).

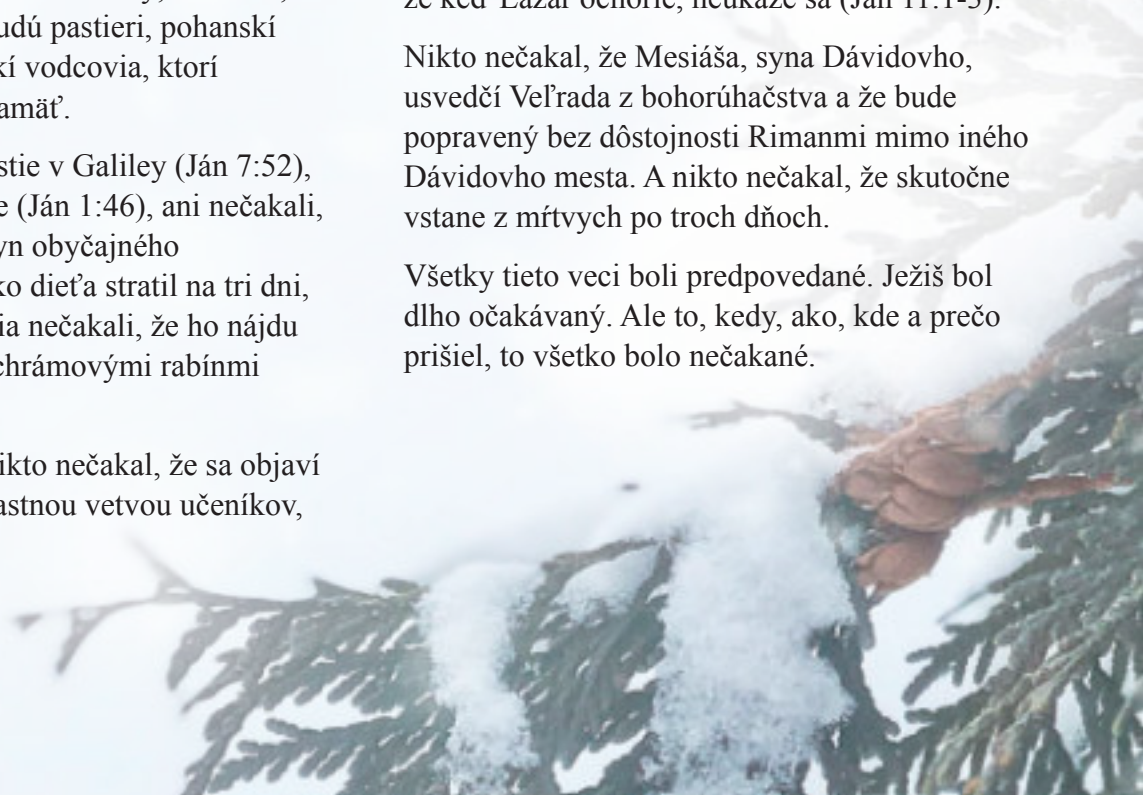
Niekoľko rokov nato nikto nečakal, že sa objaví ako potulný učiteľ s vlastnou vetvou učeníkov,

ktorí pozostávali z rybárov, colníkov a zelótov. Ani to nikto nečakal, že bude vlastnú spravodlivosť zbožných Židov konfrontovať omnoho viac než útlak rímskych okupantov. A už vôbec nikto nečakal, že nájde viac viery v jednom stotníkovi než v celom národe Izraela (Lukáš 7:9).

Nemorálna samaritánka nečakala, že sa objaví pri jej studni uprostred dňa, ani že sa stane prvou zaznamenanou osobou, ktorej sa predstaví ako Kristus (Ján 4:25-26). Zúfalec trpiaci paralýzou nečakal, že príde k jazierku a vyliči ho (Ján 5:2-9). Muž slepý od narodenia nečakal, že Ho uvidí a zistí, že farizeji, nech robia čo chcú, Ho vidieť nedokážu (Ján 9:35-41). Vdova z Naimu nečakala, že sa objaví počas pohrebu a vzkriesi jej syna (Lukáš 7:11-15). Mária a Marta nečakali, že keď Lazár ochorie, neukáže sa (Ján 11:1-3).

Nikto nečakal, že Mesiáša, syna Dávidovho, usvedčí Veľrada z bohorúhačstva a že bude popravený bez dôstojnosti Rimanmi mimo iného Dávidovho mesta. A nikto nečakal, že skutočne vstane z mŕtvych po troch dňoch.

Všetky tieto veci boli predpovedané. Ježiš bol dlho očakávaný. Ale to, kedy, ako, kde a prečo prišiel, to všetko bolo nečakané.

Ježiš neprišiel, aby splnil ľudské očakávania, ale aby miloval ľudí spôsobom, ktorým oni tak zúfalo potrebovali byť milovaní.

UCTIEVANIE V NEČAKANÝCH MAŠTALIACH

Naše Vianoce zvykneme naplniť rôznymi očakávaniami. Ale biblický vzorec nás učí, že Ježiša naše očakávania príliš netrápia a možno ich bude úplne ignorovať, pretože to, čo ho trápi, sú naše najzúfalejšie potreby. Zvyčajne si naše miesta najväčšieho zúfalstva — miesta našich obáv a hriechov — nevyberáme ako miesta, kde stretávame a uctieваме Ježiša, ale On áno. On vie, že to sú tie miesta, na ktorých potrebujeme vzrušenie nádeje najviac.

To je dôvod, prečo čakám, že Ježiša nájdem na triezvej oslave drahého priateľa, s ktorým kvôli agresívnej rakovine možno prežívam posledné spoločné Vianoce.

To je dôvod, prečo čakám, že Ho nájdem pri nemocničnej posteli vedľa drahého chlapčeka, ktorú jeho rodičia strážia vo dne v noci pre vážny úraz mozgu pred tromi mesiacmi.

A to je dôvod, pre ktorý čakám, že Ho nájdem na miestach svojho vlastného trápenia: na miestach mojich hriešnych zakopnutí, pretrvávajúcich slabostí, mäťúcich otázok a rodičovských rébusov, na ktoré nemám dost múdrosti, aby som z nich našiel cestu von.

Nie je nič zlé na tom, ak si užívame príjemné sviatky. Ale často potrebujeme viac hlbokú nádej. To, čo skutočne potrebujeme, je nádej, že naše zničujúce hriechy môžu byť odpustené, že naša otrávená dôvera môže byť vybudovaná nanovo, že utrpenie nášho zlomeného dieťaťa nie je zbytočné a že hoci sa naše telá pomínú (2. Korinským 4:16), smrť bude porazená a zničená (1. Korinským 15:26, 54).

LÁSKA PREKONÁVAJÚCA OČAKÁVANIA

Ježiš prišiel na svet v zúfalom čase a zúfalým spôsobom. Nebol to spôsob, aký by ľudia čakali. Nebolo to pre dôvody, pre ktoré ľudia čakali, že príde. Neprišiel, aby splnil ich očakávania, ale aby ich miloval spôsobom, ktorým oni tak zúfalo potrebovali byť milovaní.

Pre Krista nie sú Vianoce o tradícii, ale o vykúpení. Nie sú o očakávaníach, ale o posvätení. Vianoce sú o láske — priamej, odhodlanej, obetujúcej, dokonca krvavej láske. Keď prišiel Ježiš, neprišiel, aby „*Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých*“ (Matúš 20:28). To bola láska, ktorú nikto nečakal — láska, ktorá prekonáva všetky naše očakávania.

A takto prichádza v tieto Vianoce aj k tebe: aby ťa miloval spôsobom, ktorým najviac potrebuješ byť milovaný. Toto vlastne môže byť dôvod, prečo niektoré z tvojich očakávaní ostávajú nenaplnené: nie sú tým, čo skutočne potrebuješ.

Takže Ho hľadaj na nečakanom mieste. A môže to byť aj na mieste najväčšieho zúfalstva, buď tvojho, alebo niekoho iného. Ale vedz toto: stretne sa s tebou na mieste, ktoré, ak mu veríš, spôsobí, že jeho dobrá novina ti nakoniec prinesie najväčšiu radosť (Lukáš 2:10) — miesto, na ktorom je najpravdepodobnejšie, že ho budeš skutočne milovať.

**zdroj internet,
upravené v redakcii**

Z našej ponuky vyberáme

Vianočné cd-čko

Nádej pre teba

cena: 400,00 din

Poznámková Biblia nesie názov

Inšpiruj sa...

Pozýva nadchnúť sa Božím slovom, ktoré samotné je inšpirované, a tiež pozýva tvorivo sa nad ním zamýšľať.

cena: 4400,00 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA”
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs